

Paul Daels

1 mei 1921 - 26 januari 1989

De *Vereniging voor Wetenschap* werd in haar Raad van Bestuur getroffen door het overlijden van Dr. Jur. Notaris Paul Daels. Door naam en faam, persoonlijke levensovertuiging en duurzame inzet is hij voor zijn volk uitgegroeid tot een symbool van toegewijde en belangloze trouw in dienst van de gemeenschap. Hierbij trad hij meteen in het spoor van zijn vereerde vader wijlen Prof. Dr. Frans Daels (1882-1974), stichter van de *Vereniging*.

Paul Daels behoorde tot de jongste generatie die in moeilijke omstandigheden, op het kollege en de universiteit, de vlag van het roemruchte A.K.V.S., A.K.D.S. en D.J.V. geworden, hoog hield. Tijdens de verwarrende en uitdagende oorlogsjaren kwam hij in het kielzog van Nederland één, vrij kritisch ten aanzien van bepaalde stellingnamen binnen het V.N.V. en het N.S.J.V.

De genadeloze tijd van de repressie — zonder begrip noch maat — trof ook hem zwaar.

Vanaf 1956 nam Paul Daels weer plaats op het publieke forum der Vlaamse Beweging. Zijn gaven van geest en hart, van moed en durf, brachten hem vlug in het voorste gelid, waar hem het voortouw werd toegereikt. De Vlaamse Volksbeweging (1956), de Rodenbachgemeenschap (1956), het Jeugdkomitee voor de Wereldtentoonstelling (1958), het Vlaams Aktiekomitee Brussel en de Taalgrens, de marsen op Brussel (1961, 1962), het Overlegcentrum der Vlaamse Verenigingen, de IJzerbedevaarten kenden hem vaak als initiatiefnemer, steeds als een stuwende kracht, ook als voorzitter. Hij volgde M. Coppieers op in de V.V.B., J. Coene in het IJzerbedevaartkomitee.

Met woord en pen konfronteerde hij zich met de politieke evolutie. Waar de politieke macht, vaak in dubbelzinnigheid gedragen door lieden die eens naast hem stonden, dreigde de meerderheid te doemen tot minderen, was hij genadeloos: het Egmontpakt, dubbele en tweederde meerderheden, het dreigend driedelig federalisme.

De verdeeldheid, die tot onmacht doemt, ergerde hem, ook op het plan der jeugdbewegingen.

Ook initiatieven van mindere omvang vonden Paul Daels bereid tot medewerking. De Stuurgroep van het oud-A.K.V.S., het Komen-Komitee, de Dr. J. Goossenaertsstichting, de Vereniging voor Wetenschap hadden zijn aandacht.

Zijn stipte juridische kennis, zijn overlegde suggesties, zijn zin voor praktische oplossingen waren kwaliteiten die hoog op prijs werden gesteld.

Het „Ik dien” dat hij van huize uit geërfd had, heeft zijn leven getekend: zichzelf in niets ontziend, zichzelf de rust niet gunnend, waarop elke mens recht heeft, waardoor de gezellige geborgenheid in de kleine kring der familie zoveel moest offeren.

Vlaanderen is hem veel verplicht.

Wie hem kende toen hij 18 was, wie hem volgde tot 50 jaar nadien, moet getuigen dat Paul Daels zoveel stapstenen heeft gelegd op de weg naar onze verhoogde zelfrealisatie als volk.

Dankbaar wordt Paul Daels hierbij herdacht, met oprecht medevoelen met zijn echtgenote, zijn kinderen en de bredere familie.

De Raad van Bestuur van de Vereniging voor Wetenschap.